

много множество мъже и жени, които плачѣхъ за него, а Исусъ ги увѣщава да плачѣтъ повече за сжщитѣ си чеда. Като пристигнѣхъ войнитѣ вънъ отъ градътъ на мѣстото называемо Голгоѳа, напоихъ Исуса съ вино смѣсено съ смирна, и го распѣхъ на кръсть помежду двама разбойници около третій часъ, раздѣлихъ дрѣхитѣ му, а за хитонътъ му който бѣше цѣль истъканъ, хвърлихъ жребіе. Турихъ и надписъ на кръстьтъ съсъ буквы Еллинскы, Римскы и Еврейскы, който казваше : „ИСУСЪ НАЗОРЯНИНЪ ЦАРЬ ІУДЕЙСКІЙ.“ Слѣдъ като го распѣхъ, мнозина които прѣминувахъ отъ тамъ го хулѣхъ; първосвещеницитѣ, книжницитѣ и старѣйшинитѣ му са присмивахъ; войнитѣ му са ругаяхъ; разбойницитѣ, които бѣхъ распѣхъты съ него заедно, и двамата отъ първо го угорявахъ; но слѣдъ малко единътъ като смѣра другитѣ, рече на Исуса : „*Помени ма Господи, когато дойдешъ въ царството си.*“ А Исусъ като видѣ майка си и ученикътъ когото обичаше, рече : *Жено, это сынъ ти; подырь рече на ученикътъ : Это майка ти.* За туй отъ онзи часъ я зе ученикътъ у тѣхъ си. (Мат. ѳ. 27—44. Марк. ѳ. 16—32. Лѳк. ѳ. 26—43. Іоан. ѳ. 17—27.).

§. 62. Исусъ прѣдаде духъ.

Отъ шеститѣ часъ до деветитѣ станъ тъма по еичката земя. Тогази Исусъ, увѣренъ на помощта свыше, казва : *Или, Или, лима савахѳани!* Подырь, защото рече : *жъденъ съмъ*, единъ отъ войнитѣ го напои съ оцетъ. Най послѣ извика съ голѣмъ гласъ : *Свърши са!* и като прѣклони глава прѣдаде духъ. Тогазь земята са потърси, камънитѣ са расну-